

DEN VANDRANDE SJÖN

åt sin vrede över att ha blivit så brutalt störd i sin tusenåriga sömn, eller helt enkelt en nattuggla eller någon olycklig vattenfågel, som ropade efter sin make?

Vi styra SV, väster, norr och NO i en underligt slingrande arm med god ström. Långa sträckor tror man sig vara på en enda oavbruten flodarm, men i själva verket skilja sig från denna farled en mängd små kanaler, som väl maskerade i vassen stå i samband med andra deltaarmar och sjöar. Endast från höjden av jordangs och koner kan man vinna någon klarhet i denna trassliga labyrint av vattenvägar.

Men slutligen smalnar vår kanal i dödvatten och vi söka oss ut på en annan som leder till ett större öppet vatten. Två vägar erbjuder sig och vi väljer den som

Bordliknande jordanggavlar vid vänstra stranden den 8 maj.

för mot N 25° O. Vattnet är alldeles klart, av grön färg och fullkomligt sött för smaken. En svag ström-sättning märkes. Ofta äro vi på alla håll omgivna av tät vass, över vilken dock här och var enstaka jordangs sticka upp.

Det är ett evigt sökande i alla väderstreck. En ny återvändsgränd tvingar oss tillbaka en bra bit mot sydväst, där en kanal leder oss till en ny stor vattenyta,